Europeiska unionens
officiella tidning

SV
C-serien

C/2025/5885

6.11.2025

KOMMISSIONENS TILLKÄNNAGIVANDE

om tolkningen och genomförandet av vissa rättsliga bestämmelser i förordningen om europeiska gröna obligationer

(Text av betydelse för EES)

(C/2025/5885)

Det här dokumentet med vanliga frågor är avsett att förtydliga vissa krav i förordning (EU) 2023/2631 ([1]). Målet är att tillkännagivandet ska underlätta arbetet för berörda parter som genomför den frivilliga nya standarden för europeiska gröna obligationer och bidra till Europeiska kommissionens insatser för att göra EU:s ram för hållbar finansiering mer användarvänlig.

Frågorna och svaren i det här dokumentet klargör vissa bestämmelser som redan finns i den tillämpliga lagstiftningen. De utvidgar inte på något sätt de rättigheter och skyldigheter som följer av denna lagstiftning och inför inte heller några ytterligare krav på berörda aktörer eller behöriga myndigheter. Syftet med frågorna och svaren är att hjälpa företag att tolka och genomföra vissa rättsliga bestämmelser. Endast Europeiska unionens domstol har behörighet att tolka EU-rätten med avgörande verkan. De synpunkter som uttrycks i det här tillkännagivandet har inte företräde framför den ståndpunkt som Europeiska kommissionen kan komma att inta i EU:s eller enskilda nationers domstolar.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2631 av den 22 november 2023 om europeiska gröna obligationer och frivilligt upplysningslämnande för obligationer som marknadsförs som miljömässigt hållbara och för hållbarhetslänkade obligationer (EUT L, 2023/2631, 30.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2631/oj).

Innehållsförteckning

Sida

Förteckning över tillämplig lagstiftning 3

Avsnitt 1 – Användning av beteckningen ”europeisk grön obligation” 4

Avsnitt 2 – Användning av intäkter 5

Avsnitt 3 – Användning av intäkter/EU-taxonomin 6

Avsnitt 4 – Faktablad och andra upplysningslämnanden/prospekt/notering 9

Avsnitt 5 – Extern granskning 12

Tillämplig lagstiftning

Förordning (EU) 2023/2631 om europeiska gröna obligationer (EuGB-förordningen)

Förordning (EU) 2017/1129 (prospektförordningen) ([2])

Kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/980 (den delegerade förordningen om prospekt) ([3])

Förordning (EU) 2017/2402 (värdepapperiseringsförordningen) ([4])

Förordning (EU) 2020/852 (taxonomiförordningen) ([5])

Kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/2139 (den delegerade förordningen om tekniska granskningskriterier) ([6])

Direktiv 2013/34/EU (redovisningsdirektivet) ([7])

Direktiv 2014/65/EU (direktivet om marknader för finansiella instrument) ([8])

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129 av den 14 juni 2017 om prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad, och om upphävande av direktiv 2003/71/EG (EUT L 168, 30.6.2017, s. 12, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1129/oj).

([3]) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/980 av den 14 mars 2019 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129 vad gäller formatet på, innehållet i och granskningen och godkännandet av de prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad, och om upphävande av kommissionens förordning (EG) nr 809/2004 (EUT L 166, 21.6.2019, s. 26, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/980/oj).

([4]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 av den 12 december 2017 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 347, 28.12.2017, s. 35, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/2402/oj).

([5]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj).

([6]) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/2139 av den 4 juni 2021 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 genom fastställande av tekniska granskningskriterier för att avgöra under vilka villkor en ekonomisk verksamhet ska anses bidra väsentligt till begränsningen av eller anpassningen till klimatförändringarna och för att avgöra om den ekonomiska verksamheten inte orsakar någon betydande skada för något av de andra miljömålen (EUT L 442, 9.12.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2021/2139/oj).

([7]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj).

([8]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (omarbetning) (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/65/oj).

AVSNITT 1

Användning av beteckningen ”europeisk grön obligation”

1. **Kan en befintlig ”grön obligation” som är helt förenlig med EU-taxonomin omvandlas till en europeisk grön obligation (EuGB), till exempel genom att retroaktivt märkas som en EuGB? Vad gäller i fråga om refinansiering?**

Ja, det är i princip möjligt att omvandla en befintlig ”grön obligation” som är helt förenlig med EU-taxonomin till en EuGB, förutsatt att strikta krav uppfylls.

I artikel 3 i EuGB-förordningen föreskrivs att beteckningen ”europeisk grön obligation” eller ”EuGB” endast får användas för obligationer som uppfyller kraven i avdelning II i EuGB-förordningen. Häri ingår obligationsrelaterade krav om t.ex. användningen av intäkter, transparens och externa granskningar.

I artikel 10.1 i EuGB-förordningen föreskrivs att emittenter av europeiska gröna obligationer ska fylla i ett EuGB-faktablad, i enlighet med bilaga I till förordningen, och få ett positivt utlåtande från en extern granskare för faktabladet innan en EuGB emitteras. Därutöver krävs i artikel 14.1 att emittenten ska offentliggöra ett prospekt enligt prospektförordningen (i de fall då ett prospekt krävs) och det fastställs vissa villkor, bland annat att obligationerna betecknas som ”europeiska gröna obligationer” eller ”EuGB” i hela prospektet.

För att en befintlig ”grön obligation” som är helt förenlig med EU-taxonomin ska kunna omvandlas till en EuGB måste kraven i EuGB-förordningen, inbegripet de som nämns ovan, vara uppfyllda. Innan en eventuell ommärkning kan äga rum måste emittenten bland annat i) fylla i faktabladet och få ett positivt utlåtande från en extern granskare av detta dokument, ii) uppdatera de befintliga prospekt som utfärdats i enlighet med prospektförordningen, och iii) säkerställa att investerare informeras om omvandlingen på ett snabbt, tydligt och korrekt sätt. Emittenten måste även se till att investerarna är medvetna om, och har tillgång till, all information rörande obligationens status och den nya och uppdaterade dokumentation som är kopplad till denna. Detta är av grundläggande betydelse för att undvika förvirring och förhindra att investerare vilseleds.

Som Europeiska kommissionen angett i ett svar på en fråga från Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) ([9]) är det möjligt för emittenter att informera om och tillkännage att de planerar använda beteckningen ”europeisk grön obligation” eller ”EuGB” i enlighet med de relevanta bestämmelserna i prospektförordningen innan en sådan obligation emitteras. Av detta följer att det även skulle vara möjligt att göra detta före en omvandling, så länge emittenterna inte vilseleder investerarna i fråga om det möjliga resultatet av den externa granskningen och behöriga myndigheters granskning av det uppdaterade prospektet.

I fråga om refinansiering är det möjligt för en emittent att emittera en europeisk grön obligation för att ersätta en befintlig annan typ av ”grön obligation”, förutsatt att detta görs i enlighet med artikel 3 i EuGB-förordningen.

2. **Vilka blir konsekvenserna om emittenten följer EuGB-förordningen vid emissionen av en EuGB, men konstateras bryta mot den vid en senare tidpunkt under obligationens löptid? Vad skulle exempelvis hända om en granskning efter emission visade att allokeringen av intäkter inte är förenlig med artiklarna 4–8 i EuGB-förordningen?**

Enligt artikel 3 i EuGB-förordningen skulle en emittent som befinns bryta mot en bestämmelse i avdelning II förlora rätten att använda beteckningen ”europeisk grön obligation” eller ”EuGB” och även kunna bli föremål för en sanktion. De behöriga myndigheternas befogenheter i detta avseende fastställs i artiklarna 45 och 49 i EuGB-förordningen.

I artikel 3 i EuGB-förordningen anges att beteckningen ”europeisk grön obligation” eller ”EuGB” endast får användas för obligationer som uppfyller kraven i avdelning II i EuGB-förordningen. Detta gäller under obligationens hela löptid. Följaktligen kan obligationen i fråga inte längre betecknas som en ”europeisk grön obligation” eller ”EuGB” om emittenten inte uppfyller de krav som fastställs däri. Detta skulle till exempel vara fallet om en granskning efter emission visar att allokeringen av intäkter inte uppfyller kraven i artiklarna 4–8.

([9]) Fråga och svar från Esma om samspelet mellan EuGB-förordningen och prospektförordningen från den 6 juni 2025 (ESMA_QA_2254).

Genom EuGB-förordningen ges dessutom den behöriga myndighet i hemmedlemsstaten som utsetts i enlighet med artikel 31 i prospektförordningen befogenhet att påföra administrativa sanktioner och vidta andra administrativa åtgärder gentemot emittenter av europeiska gröna obligationer, bland annat för överträdelser av emittenternas skyldigheter enligt avdelning II kapitel 2 och artiklarna 18 och 19 i EuGB-förordningen (utom i fall där emittenten omfattas av bestämmelserna i artikel 1.2 b eller d i prospektförordningen). I fråga om värdepapperiseringsobligationer ska behöriga myndigheter som utsetts i enlighet med artikel 29.5 i värdepapperiseringsförordningen utöva tillsyn över att originatorer fullgör sina skyldigheter enligt avdelning II kapitel 2 och artiklarna 18 och 19 i EuGB-förordningen.

AVSNITT 2

Användning av intäkter

3. **Kan intäkter från en EuGB enligt *den gradvisa metoden* allokeras till låneutbetalningar (finansiella tillgångar) som gjordes före emissionen av en EuGB?**

Genom den gradvisa metoden enligt artikel 4.1 d i EuGB-förordningen kan emittenter av EuGB allokera intäkter till finansiella tillgångar som skapades högst fem år efter emissionen av den europeiska gröna obligationen, under förutsättning att de allokeras i enlighet med taxonomikraven. Denna bestämmelse hindrar inte att emittenter allokerar intäkter till finansiella tillgångar som skapades före emissionen av den europeiska gröna obligationen, så länge dessa tillgångar uppfyller taxonomikraven.

4. **Kan en EuGB användas för att balansera emittentens befintliga finansiella tillgångar enligt *portföljmetoden*?**

Genom portföljmetoden enligt artikel 4.2 i EuGB-förordningen kan emittenter av EuGB allokera intäkter från en eller flera utestående europeiska gröna obligationer till en portfölj av anläggningstillgångar eller finansiella tillgångar i enlighet med taxonomikraven. Denna bestämmelse hindrar inte att dessa emittenter allokerar intäkter till tillgångar som skapades före emissionen av den europeiska gröna obligationen, så länge dessa tillgångar uppfyller taxonomikraven.

5. **Tillåter EuGB-förordningen, sett till artikel 4 i denna, att samma emittent tillämpar en gradvis metod för vissa EuGB-emissioner och en portföljmetod för andra EuGB-emissioner? Kan en emittent kombinera båda metoderna i en och samma emission?**

Det finns inget i EuGB-förordningen som hindrar att en EuGB-emittent väljer den gradvisa metoden för vissa EuGB-emissioner och portföljmetoden för andra. Det går dock inte att kombinera båda metoderna i en och samma emission. I artikel 4.1 i EuGB-förordningen fastställs hur en emittent av en europeisk grön obligation ska allokera intäkterna från en sådan obligation enligt den gradvisa metoden. Enligt artikel 4.2 och skälen 12 och 16 kan portföljmetoden användas för en eller flera (men inte nödvändigtvis alla) europeiska gröna obligationer som emitteras av samma emittent. Detta innebär att emittenter även kan välja att allokera intäkterna från en eller flera utestående europeiska gröna obligationer till en portfölj av anläggningstillgångar eller finansiella tillgångar enligt portföljmetoden.

Portföljmetoden ska förstås som ett alternativ till den gradvisa metoden, med tanke på de grundläggande skillnaderna mellan de båda metoderna: enligt den gradvisa metoden allokeras intäkterna gradvis fram till dess att hela det belopp som erhållits genom obligationen har allokerats till godtagbara tillgångar och/eller utgifter. I varje årlig allokeringsrapport måste alla intäkter som hittills allokerats för varje EuGB beskrivas, vilket innebär att om en emittent emitterar flera EuGB:er enligt den gradvisa metoden kommer var och en av dem att allokeras till sina respektive tillgångar och utgifter. Omvänt bygger portföljmetoden på att balansera det totala beståndet av godtagbara tillgångar mot värdet på de utestående europeiska gröna obligationerna, i stället för att allokera specifika obligationsintäkter till specifika tillgångar. I mallarna för EuGB-faktabladet och för de årliga allokeringsrapporterna, vilka anges i bilaga I respektive bilaga II till EuGB-förordningen, krävs därför att emittenter anger vilken metod de har valt för en viss emission.

6. **Måste, enligt portföljmetoden, alltid det totala värdet av anläggningstillgångarna eller de finansiella tillgångarna i portföljen överstiga det totala värdet av EuGB:er under obligationens löptid, eller kan EuGB-emittenter använda perioden fram till den första allokeringsrapporten, eller perioderna mellan allokeringsrapporterna, för att komplettera sina tillgångar och därigenom uppfylla allokeringskraven?**

Enligt artikel 4.2 i EuGB-förordningen måste emittenter, när de allokerar intäkterna från en EuGB i enlighet med portföljmetoden, i den allokeringsrapport som upprättas för varje tolvmånadersperiod i enlighet med artikel 11 visa att det totala värdet av tillgångarna överstiger det totala värdet av EuGB:erna. Detta ger emittenterna flexibilitet eftersom de endast behöver uppdatera investerarna en gång om året. Det förefaller därför som tänkbart att värdet på portföljen med tillgångar tillfälligt skulle kunna falla under värdet på utestående EuGB:er under rapporteringsperioden. Samtidigt kan stora fluktueringar vara ett tecken på problem, till exempel i fråga om valet och förvaltningen av godtagbara tillgångar eller brist på engagemang från emittentens sida.

Allokeringsrapporter ska offentliggöras för varje tolvmånadersperiod fram till dagen då intäkterna från den europeiska gröna obligationen har allokerats fullt ut. När det gäller obligationer för vilka portföljmetoden används anses hela obligationsportföljen *omallokeras* varje år, vilket visar på den dynamiska karaktär som en sådan portfölj kan ha. När som helst kan nya tillgångar läggas till, samtidigt som äldre tillgångar kan återbetalas (när det rör sig om lån) eller tas bort från portföljen (till exempel för att de inte längre anses vara förenliga med taxonomin). Av detta skäl behöver varje allokeringsrapport som offentliggörs vid användning av portföljmetoden en extern granskning, förutom i de fall då ingen förändring av allokeringen har gjorts i tillgångsportföljen. I enlighet med artikel 11.6 ska den externa granskaren ägna särskild uppmärksamhet åt de tillgångar som inte ingått i någon tidigare offentliggjord allokeringsrapport.

7. **Krävs det en granskning efter emission ifall portföljen inte har förändrats men värdet på portföljen med tillgångar har minskat till följd av återbetalningar?**

Nej, om det inte har skett någon förändring i portföljen men värdet på portföljen med tillgångar har minskat till följd av återbetalningar krävs ingen extern granskning av allokeringsrapporten. Enligt artikel 11.6 i EuGB-förordningen ska extern granskning av allokeringsrapporter för EuGB:er som emitterats enligt portföljmetoden inte krävas om, under den period som omfattas av allokeringsrapporten, ingen ändring av allokeringen har gjorts i portföljen med tillgångar och ingen tillgång i portföljen har ändrats eller blivit föremål för en allokeringsändring jämfört med den period som omfattades av den föregående allokeringsrapporten.

Enligt artikel 11.6 andra stycket i EuGB-förordningen ska emittenten i ett sådant fall inkludera ett uttalande i sin allokeringsrapport som anger att det inte görs någon granskning efter emission på grund av avsaknaden av ändringar i portföljen. Återbetalningarna får inte leda till en situation där allokeringsrapporten visar ett sammanlagt värde på tillgångarna som är lägre än det sammanlagda värdet på utestående EuGB:er, i enlighet med artikel 4.2 andra stycket.

AVSNITT 3

Användning av intäkter/EU-taxonomin

8. **Vid användning av den gradvisa metoden beaktas ingen period bakåt i tiden för kapitalutgifter. Innebär detta att endast nya kapitalutgifter som uppkommit efter emissionen av en EuGB kan godtas?**

I artikel 4.1 b i EuGB-förordningen föreskrivs inte något beaktande av en period bakåt i tiden för kapitalutgifter. Detta innebär att endast nya kapitalutgifter som uppkommit efter emissionen av en EuGB kan godtas. Under vart och ett av åren efter emissionen av en EuGB och fram till dess förfallodag får emittenten allokera intäkter från denna EuGB för att finansiera kapitalutgifter.

9. **Vad får omfattas av den flexibla delen på 15 %?**

Enligt artikel 5 i EuGB-förordningen får emittenter av europeiska gröna obligationer allokera upp till 15 % av intäkterna till ekonomiska verksamheter för vilka inga tekniska granskningskriterier enligt taxonomin har trätt i kraft på dagen för emissionen av de europeiska gröna obligationerna eller till verksamheter inom ramen för internationellt stöd, inbegripet klimatfinansiering och offentligt utvecklingsbistånd. Dessa ekonomiska verksamheter måste uppfylla kraven i taxonomiförordningen. I synnerhet måste dessa verksamheter bidra väsentligt till ett av de sex miljömålen i enlighet med artiklarna 10–16 i taxonomiförordningen, inte orsaka betydande skada för något av de återstående målen i enlighet med artikel 17 i taxonomiförordningen och utföras i överensstämmelse med minimiskyddsåtgärderna i enlighet med artikel 18 i taxonomiförordningen.

Enligt artikel 5.3 i EuGB-förordningen måste ekonomiska verksamheter för vilka det inte finns några tekniska granskningskriterier även, i tillämpliga fall, uppfylla de allmänna kriterierna för tillämpningen av principen om att inte orsaka betydande skada i tilläggen A, B, C och D till bilaga I till den delegerade förordningen om tekniska granskningskriterier.

Ekonomiska verksamheter för vilka inga tekniska granskningskriterier har trätt i kraft bör förstås som verksamheter som inte omfattas av de relevanta befintliga delegerade akter som kompletterar taxonomiförordningen, det vill säga verksamheter som inte omfattas av taxonomin vid tidpunkten för emissionen av en EuGB. Begreppet internationell klimatfinansiering omfattar, men är inte begränsat till, de verksamheter som avses i artikel 5.1 b i EuGB-förordningen.

10. **Ekonomiska verksamheter som omfattas av den flexibla delen bör visa att de bidrar väsentligt till ett eller flera av miljömålen och att de inte orsakar betydande skada för något av miljömålen. I avsaknad av tekniska granskningskriterier, hur bör externa granskare utföra denna bedömning?**

I mallarna för upplysningslämnande rörande EuGB:er, som anges i bilagorna I–III till EuGB-förordningen, föreskrivs att om en emittent allokerar intäkter i enlighet med artikel 5 i förordningen ska emittenten beskriva denna brist på anpassning, den berörda verksamheten och, i förekommande fall, den uppskattade procentandel av intäkterna som är avsedd att finansiera sådan verksamhet totalt och per verksamhet, inklusive en uppdelning som beskriver vilken eller vilka led i artikel 5.1 i EuGB-förordningen som utnyttjas. Därtill ska emittenten förklara varför tekniska granskningskriterier inte kan tillämpas och det sätt på vilket emittenten avser att säkerställa att dessa verksamheter är förenliga med artikel 5.3 och 5.4 i EuGB-förordningen och artikel 3 a, b och c i taxonomiförordningen.

Emittenter och externa granskare bör därför bedöma de berörda verksamheterna gentemot kraven som rör väsentligt bidrag till och betydande skada för olika miljömål, som anges i artiklarna 10–16 respektive artikel 17 i taxonomiförordningen. I samband med denna bedömning kan emittenter och externa granskare, om de så önskar, läsa den tekniska vägledning som offentliggjorts av Europeiska kommissionen om tillämpningen av principen om att inte orsaka betydande skada inom ramen för specifika EU-finansieringsprogram ([10]).

Därtill kan emittenter och externa granskare, om de så önskar, beakta inofficiella tekniska riktlinjer och verktyg som är allmänt tillgängliga. Europeiska kommissionens gemensamma forskningscentrum har exempelvis offentliggjort två rapporter som beskriver de olika sätt på vilka det är möjligt att göra ett väsentligt bidrag till de olika taxonomimålen ([11]). Kommissionen har följt den strategi som beskrivs där i de delegerade taxonomiakterna.

Slutligen kan emittenter och externa granskare beakta de bedömningsrekommendationer som utfärdats av kommissionens relevanta oberoende rådgivande expertgrupper, till exempel den tekniska expertgruppen för hållbar finansiering och plattformen för hållbar finansiering.

11. **Hur bör stater förhålla sig till minimiskyddsåtgärderna?**

Kraven i EU-taxonomin gäller utan åtskillnad mellan olika typer av verksamhetsutövare. Statliga emittenter måste därför tillämpa minimiskyddsåtgärderna. Plattformen för hållbar finansiering har utfärdat inofficiella tekniska rekommendationer för tillämpningen av minimiskyddsåtgärder i Final Report on Minimum Safeguards ([12]) (inte översatt till svenska), inbegripet särskild vägledning för stater samt kommuner och regionala myndigheter.

([10]) Den tekniska vägledningen om tillämpningen av principen om att inte orsaka betydande skada inom ramen för förordningen om den sociala klimatfonden kan hittas här: C_202501596EN.000101.fmx.xml.

([11]) Se JRC Publications Repository, ”Substantial contribution to climate change mitigation – a framework to define technical screening criteria for the EU taxonomy” och JRC Publications Repository, ”Development of the EU Sustainable Finance Taxonomy – A framework for defining substantial contribution for environmental objectives 3-6”.

([12]) Se Final Report on Minimum Safeguards.

12. **Subventioner kan ingå i staters utgifter. Hur bör en stat visa överensstämmelse med principen om att inte orsaka betydande skada i fråga om subventioner, när investeringen i sig innehas av en tredje part?**

I artikel 4.3 i EuGB-förordningen föreskrivs att en stat får allokera intäkterna från europeiska gröna obligationer som den har emitterat till särskilda typer av offentliga utgifter, exempelvis subventioner, förutsatt att intäkterna allokeras i enlighet med taxonomikraven, det vill säga subventionerna måste vara tydligt avsedda för taxonomiförenliga syften. Detta skulle till exempel kunna gälla subventioner som har öronmärkts för hushåll som installerar solpaneler eller värmepumpar. Staten skulle behöva bedöma om mottagaren av subventionen efterlever minimiskyddsåtgärderna när subventionen beviljas. Därtill skulle staten behöva säkerställa att subventionerna i fråga endast används för dessa ändamål och visa detta i upplysningslämnandet för de relevanta europeiska gröna obligationerna. Undantaget i artikel 4.3 i EuGB-förordningen är därför inte tillämpligt för allmänna subventioner.

13. **Hur bör en stat tolka begreppet omställningsplaner i faktabladet? Är planen frivillig för en stat? Skulle en nationell klimatplan kunna räknas?**

Stater omfattas inte av redovisningsdirektivet. Eftersom medlemsstaters nationella klimatplaner är funktionella motsvarigheter till företagens omställningsplaner, i den betydelse som avses i artiklarna 19a och 29a i redovisningsdirektivet, skulle de kunna klassificeras som omställningsplaner som frivilligt offentliggörs, i enlighet med informationskomponenten ”Länk till omställningsplanerna” i EuGB-faktabladet.

14. **Sett till artikel 8.2 i EuGB-förordningen, skulle vid användning av portföljmetoden tillämpning av äldre regler gälla även om en eller flera obligationer emitterades efter den dag då de relevanta tekniska granskningskriterierna ändrades?**

Tillämpning av äldre regler skulle gälla vid användning av portföljmetoden även om en eller flera obligationer emitterades efter den dag då de relevanta tekniska granskningskriterierna ändrades, eftersom dagen för emissionen av obligationen är irrelevant enligt denna metod.

I artikel 4.2 i EuGB-förordningen föreskrivs att emittenter får allokera intäkter från en eller flera utestående europeiska gröna obligationer enligt portföljmetoden, det vill säga till en portfölj av anläggningstillgångar eller finansiella tillgångar. Dessa tillgångar måste uppfylla taxonomikraven, inbegripet de tillämpliga tekniska granskningskriterier som anges i de delegerade akter som antagits i enlighet med artikel 10.3, 11.3, 12.2, 13.2, 14.2 eller 15.2 i taxonomiförordningen.

Med hänsyn till att de tillämpliga tekniska granskningskriterierna kan komma att ändras införs genom artikel 8 i EuGB-förordningen en viss grad av flexibilitet. För emittenter som använder portföljmetoden föreskrivs i artikel 8.2 att emittenter i sin portfölj endast ska inkludera de tillgångar vilkas underliggande ekonomiska verksamhet är anpassad till eventuella tekniska granskningskriterier som var tillämpliga vid någon tidpunkt under de sju år som föregick dagen för offentliggörandet av allokeringsrapporten. Följaktligen gäller, vilket anges i skäl 18 i EuGB-förordningen, att om en tillgång som finansieras genom en EuGB inte är anpassad till de ändrade tekniska granskningskriterierna bör den kunna fortsätta att ingå i poolen av finansierade tillgångar upp till sju år.

Detta innebär att emittenten skulle ha sju år på sig att från portföljen med tillgångar som godkänts enligt EuGB-systemet avlägsna alla tillgångar som inte är anpassade till de ändrade tekniska granskningskriterierna. Om emittenten redan fullt ut utnyttjar sin portfölj av gröna tillgångar för att emittera EuGB:er kan emittenten behöva emittera färre EuGB:er eller skapa nya gröna tillgångar som är anpassade till de reviderade kriterierna under de sju åren för att säkerställa att kraven i artikel 4.2 andra stycket i EuGB-förordningen uppfylls.

AVSNITT 4

Faktablad och andra upplysningslämnanden/prospekt/notering

15. **Enligt EuGB-förordningen ska emittenter av europeiska gröna obligationer använda mallarna i bilagorna I, II och III för sina EuGB-faktablad, allokeringsrapporter och konsekvensrapporter. Externa granskningar av dessa dokument behöver däremot endast innehålla *uppgifterna* i bilaga IV. Med tanke på skillnaden i dessa krav, hur strikt måste mallarna i bilagorna I, II, III och IV följas? Bör det offentliggjorda dokumentet exempelvis följa den exakta ordningsföljden och de exakta rubrikerna i varje relevant bilaga eller räcker det att det innehåller de nödvändiga uppgifterna, oavsett ordningsföljden eller formateringen?**

Enligt artiklarna 10.1 a, 11.1 och 12.1 i EuGB-förordningen ska emittenter av europeiska gröna obligationer använda mallarna i bilagorna I, II och III för de olika upplysningar rörande dessa obligationer som ska lämnas före och efter emissionen. Som betonas i skäl 21 i EuGB-förordningen togs mallarna med i den rättsliga ramen för att säkerställa att investerare ska kunna få tillgång till all information som är nödvändig för att utvärdera den avsedda och faktiska användningen av intäkterna från europeiska gröna obligationer och för att jämföra sådana obligationer med varandra. Emittenterna uppmuntras därför att följa mallarnas struktur med samma rubriker och ordningsföljd. Ändringar i ordningsföljden kan vara möjliga, men om en emittent väljer att avvika från ordningsföljden måste alla enskilda rubriker och uppgifter fortfarande ingå i respektive informationsdokument, och informationen måste presenteras på ett sammanhängande, tydligt och inte vilseledande sätt.

I fråga om externa granskningar föreskrivs i artiklarna 10.3 b, 11.8 c och 12.3 c i EuGB-förordningen att externa granskningar av faktabladet, allokeringsrapporten respektive konsekvensrapporten ska innehålla *de uppgifter som anges i bilaga IV*. I rubriken på bilaga IV anges att det rör sig om ”innehåll” i granskningar före och efter emission och av konsekvensrapporter. Därav följer att så länge externa granskare tar med de uppgifter som anges i bilaga IV i sina granskningar är de fria att presentera dem på det sätt de själva väljer.

16. **Enligt artikel 10 i EuGB-förordningen ska den externa granskaren (i motsats till vad som gäller för allokerings- och konsekvensrapporter) även bedöma huruvida faktabladet är ifyllt i enlighet med bilaga I, men i bilaga IV föreskrivs inte något uttalande i detta avseende. Får en extern granskare ändå inkludera ett uttalande som anger huruvida faktabladet överensstämmer med bilaga I?**

Eftersom EuGB-faktabladets överensstämmelse med bilaga I ingår i den externa granskarens bedömning kan den externa granskaren inkludera ett uttalande om detta i sin granskning. Enligt artikel 10.3 a och b i EuGB-förordningen ska granskningen av ett EuGB-faktablad före emission innehålla en bedömning av huruvida emittenten har fyllt i faktabladet i enlighet med artiklarna 4–8 och bilaga I samt uppgifterna i bilaga IV till förordningen.

17. **Finns det en gräns för längden på den planerade emissionsperiod som ska anges i faktabladet? Om det inte sker någon emission, hur länge är faktabladet giltigt?**

I EuGB-förordningen finns inget krav på att ett EuGB-faktablad ska ha en sista giltighetsdag.

Enligt artikel 10.1 a i EuGB-förordningen ska en enhet som vill emittera en EuGB före emissionen fylla i det EuGB-faktablad som anges i mallen i bilaga I till förordningen. I denna mall anges att emittenten, i förekommande fall, ska ange planerat emissionsdatum eller planerad emissionsperiod. I EuGB-förordningen anges inga gränser för längden på en emissionsperiod eller för den tid som faktabladet förblir giltigt. Enligt artikel 15.1 a i EuGB-förordningen ska emittenten emellertid offentliggöra det ifyllda faktabladet före emissionen, tillsammans med granskningen före emission av detta faktablad och en länk till den webbplats där prospektet kan konsulteras (i fall där ett prospekt offentliggörs i enlighet med prospektförordningen).

När EuGB-faktabladet har offentliggjorts och/eller används i annonseringssyfte är det emittentens ansvar att se till att informationen i faktabladet är tydlig, korrekt och aktuell, inbegripet eventuell information om planerat emissionsdatum eller planerad emissionsperiod, samt statusen för obligationen och den dokumentation som krävs för emissionen.

Dokument som offentliggörs före emissionen av obligationerna får inte vilseleda investerare kring aspekter som tidpunkten för emissionen eller det tänkbara resultatet av den externa granskningen av faktabladet eller de behöriga myndigheternas granskning av utkastet till prospekt (i de fall då ett prospekt krävs). Det är emittentens ansvar att se till att investerare kan fatta sina investeringsbeslut baserat på dokumentationen som rör den europeiska gröna obligationen, inbegripet EuGB-faktabladet.

18. **Hur lång tid är granskningen före emission giltig? Kommer den att vara giltig under hela den emissionsperiod som anges i faktabladet? I de fall då ett faktablad omfattar flera emissioner, kommer en separat eller uppdaterad granskning att behövas?**

Granskningen före emission ska innehålla en bedömning av huruvida emittenten har fyllt i EuGB-faktabladet och de uppgifter som anges i bilaga IV till EuGB-förordningen. Oaktat granskningen före emission av ett faktablad måste emittenterna fortsätta att uppfylla sina skyldigheter, inklusive de som rör förenlighet med taxonomikraven.

Enligt artikel 10.1 b i EuGB-förordningen ska emittenter före emissionen säkerställa att det ifyllda EuGB-faktabladet har varit föremål för en granskning före emission med ett positivt utlåtande från en extern granskare. Enligt artikel 15.1 b måste emittenten offentliggöra denna granskning före emission innan obligationen emitteras, tillsammans med annan dokumentation. Enligt artikel 38.1 a ska externa granskare offentliggöra den granskning före emission som de har utfärdat, inom en rimlig tid före emissionen av den berörda obligationen.

I EuGB-förordningen specificeras inte hur lång tid granskningen före emission förblir giltig. Det kan därför antas att den gäller för hela den emissionsperiod som anges i EuGB-faktabladet, i de fall då en emissionsperiod har angetts. Om väsentlig information skulle ändras mellan slutförandet av granskningen före emission och emissionen bör dock både EuGB-faktabladet och granskningen före emission återspegla detta på ett sätt som är tydligt och begripligt för investerare. I mallen för innehållet i granskningar före emission i bilaga IV till EuGB-förordningen föreskrivs specifikt att externa granskare, i förekommande fall, ska offentliggöra det datum då en granskning senast uppdaterades och en förklaring av skälet till uppdateringen.

Om ett EuGB-faktablad omfattar flera emissioner i enlighet med artikel 10.2 i EuGB-förordningen ska på samma sätt både faktabladet och granskningen före emission ge investerare aktuell, tydlig och korrekt information för varje emission. Om detta inte går att uppnå på ett tillförlitligt sätt med den ursprungliga dokumentationen bör både faktabladet och granskningen före emission ses över och eventuella ändringar kommuniceras till investerare på ett sätt som är tydligt och inte vilseledande.

19. **Stater tenderar att använda tap-emissioner vid emissionen av obligationer. I vilken mån kan EuGB-faktabladet användas för tap-emissioner av EuGB:er? Kan en emittent använda samma faktablad när en befintlig EuGB emitteras genom tap-emissioner?**

Ja, en emittent får använda samma EuGB-faktablad när en befintlig EuGB emitteras genom tap-emissioner, så länge varje tap-emission är i enlighet med informationen i faktabladet (och EuGB-förordningen). Ett faktablad kan omfatta en eller flera obligationsemissioner.

Genom tap-emissioner kan stater sälja fler obligationer från en befintlig emission. Det kan antas att de omfattas av artikel 10.2 i EuGB-förordningen, vilket skulle innebära att en emittent som emitterar en befintlig obligation genom tap-emissioner kan använda samma faktablad som för den befintliga emissionen av en EuGB. Om väsentlig information skulle ändras mellan slutförandet av granskningen före emission och emissionen bör dock både faktabladet och granskningen före emission återspegla detta på ett sätt som är tydligt och begripligt för investerare. Detta kan kräva en uppdatering eller revidering av faktabladet och granskningen före emission.

20. **I vilken utsträckning kan en emittent kombinera specifika EuGB-upplysningar, till exempel EuGB-faktabladet, med andra upplysningar, som exempelvis rör ett större ramverk för gröna obligationer? Kan en emittent rapportera om ett antal utestående gröna obligationer vari ingår obligationer som inte är EuGB:er i en och samma allokeringsrapport?**

EuGB-upplysningar får kompletteras med andra upplysningar, så länge investerare tydligt kan identifiera den information som rör EuGB-förordningen och kan se att denna information uppfyller alla krav i EuGB-förordningen. Sådan information som inte krävs enligt EuGB-förordningen bör inte skymma de obligatoriska EuGB-upplysningarna, bör inte tas fram på ett sätt som strider mot kraven i EuGB-förordningen och bör inte visas på ett mer framträdande sätt än de upplysningar som är obligatoriska och specifika för EuGB:er.

Ramverk för gröna obligationer är ett verktyg som ofta används av emittenter av *gröna obligationer* för att skapa transparens. Med dessa ramverk kan investerare informeras om hur intäkterna från en grön obligation eller ett program för gröna obligationer används och de brukar ofta innehålla information om rapportering och den roll som obligationerna eller obligationsprogrammet spelar i emittentens övergripande hållbarhetsstrategi. I många fall är dessa ramverk föremål för oberoende granskning. Sådana ramverk har dock i allmänhet inte tagits fram i enlighet med ett fastställt regelverk och utgörs därför inte av reglerade dokument.

Även om EuGB-faktabladet liknar sådana ramverk i vissa avseenden är det ett separat dokument som krävs för emissionen av en europeisk grön obligation, i enlighet med artikel 10.1 i EuGB-förordningen. Genom att tillhandahålla en gemensam mall för EuGB-faktablad i bilaga I till förordningen syftar EuGB-regelverket till att standardisera den information som tillhandahålls för sådana obligationer. Målet är att säkerställa att investerare har enkel tillgång till information som är lätt att jämföra. Genom punkt 8 i mallen ges emittenter möjlighet att lägga till annan relevant information i EuGB-faktabladet. Detta skulle kunna innefatta hänvisningar till andra typer av dokumentation, till exempel rörande ett ramverk för gröna obligationer, en emittents övergripande hållbarhetsstrategi eller hållbarhetsrapporter. Att ge tillgång till sådan ytterligare information kan vara till nytta för investerare när de fattar sina investeringsbeslut. Det visar också på det faktum att EuGB:er kommer att samexistera med marknadsstandarder och emittenters övriga gröna eller hållbara obligationer.

Det är dock emittenternas ansvar att se till att all information som lämnas till investerare är tydlig och gör det möjligt för dem att fatta välgrundade beslut. Information som är specifikt kopplad till en EuGB eller en serie EuGB-emissioner bör därför inte kombineras med andra upplysningar, till exempel rörande ett ramverk för gröna obligationer, på ett sätt som skulle kunna vilseleda investerare. Detta gäller exempelvis för offentliggörandet och presentationen av de olika dokumenten på emittenternas webbplatser, där det tydligt och lättbegripligt bör framgå för investerare vad varje del av dokumentationen avser. Att utan tillräcklig förklaring bara inkludera EuGB-faktablad, externa granskningar eller andra dokument som är specifikt kopplade till en eller flera emissioner av europeiska gröna obligationer i ett ramverk för gröna obligationer som är kopplat till andra typer av gröna obligationer riskerar att göra investerare förvirrade. Emittenter bör därför avstå från detta. De bör även avstå från att kombinera namnet ”europeisk grön obligation” eller ”EuGB” med namn på andra typer av gröna obligationer.

Därtill är EuGB-faktablad, allokeringsrapporter och konsekvensrapporter i enlighet med EuGB-förordningen avsedda att tillhandahålla upplysningar specifikt för EuGB:er, utifrån mallarna i bilagorna I–III. Detta framgår tydligt av mallarnas respektive titlar (”Faktablad för europeiska gröna obligationer”, ”Årlig allokeringsrapport avseende europeiska gröna obligationer” och ”Konsekvensrapport avseende europeiska gröna obligationer”). Detta innebär att emittenter inte får använda mallarna i bilagorna I, II och III till EuGB-förordningen för motsvarande upplysningslämnanden före eller efter emission för obligationer som inte är EuGB:er.

21. **Är det möjligt att notera en EuGB på en multilateral handelsplattform (MTF-plattform) eller kan EuGB:er endast noteras på reglerade marknader?**

Emittenter kan notera en EuGB på en MTF-plattform så länge vissa villkor är uppfyllda.

I artikel 14.1 i EuGB-förordningen föreskrivs att en emittent för att få använda beteckningen ”europeisk grön obligation” eller ”EuGB” ska offentliggöra ett prospekt i enlighet med prospektförordningen (genom artikel 14.2 undantas obligationer som omfattas av artikel 1.2 b och d i prospektförordningen från detta krav).

Enligt artikel 3.1 och 3.3 i prospektförordningen krävs ett prospekt när emittenten avser att erbjuda värdepapper till allmänheten eller ansöker om upptagande av värdepapper till handel på en reglerad marknad inom EU. I artikel 1.4 i prospektförordningen föreskrivs undantag från detta krav, särskilt när en emittent endast erbjuder värdepapper till kvalificerade investerare eller när icke-aktierelaterade värdepapper med ett nominellt värde om minst 100 000 euro per enhet erbjuds. Dessa undantag, i synnerhet rörande det nominella värdet om minst 100 000 euro, är de typiska undantag som används på lånekapitalmarknader för att säkerställa att obligationer inte erbjuds till icke-professionella investerare. Gröna obligationer säljs vanligtvis endast till professionella investerare.

I prospektförordningen definieras *reglerad marknad* med hänvisning till artikel 4.1.21 i direktivet om marknader för finansiella instrument och *multilateral handelsplattform* eller *MTF-plattform* med hänvisning till artikel 4.1.22 i samma direktiv.

I fråga om MTF-plattformar anges i skäl 14 i prospektförordningen att blotta upptagandet av värdepapper till handel på en MTF-plattform eller offentliggörande av köp- och säljbud inte i sig bör betraktas som ett erbjudande av värdepapper till allmänheten och omfattas därför inte av skyldigheten att upprätta ett prospekt enligt denna förordning. I artikel 4 i prospektförordningen föreskrivs att en emittent kan ha rätt att upprätta ett prospekt på frivillig basis i händelse av ett undantag. I synnerhet klargörs i artikel 4 att när ett erbjudande av värdepapper till allmänheten är undantaget från kravet på att offentliggöra ett prospekt i enlighet med artikel 1.4 ska en emittent ha rätt att offentliggöra ett prospekt på frivillig basis.

Eftersom emittenter av EuGB:er ska utfärda ett prospekt i enlighet med prospektförordningen (i de fall då ett prospekt krävs), följer det att de antingen måste göra ett erbjudande av dessa EuGB:er till allmänheten, ansöka om upptagande av dessa EuGB:er till handel på en reglerad marknad eller befinna sig i en situation där de enligt prospektförordningen är undantagna från att offentliggöra ett prospekt men ändå beslutar att offentliggöra ett prospekt frivilligt. Detta skulle innebära att en EuGB kan noteras på en MTF-plattform om emittenten endast erbjuder den till kvalificerade investerare eller inför ett nominellt värde om minst 100 000 euro per enhet. I sådana fall skulle emittenten upprätta ett prospekt på frivillig basis, i enlighet med artikel 4 i prospektförordningen. Om emittenten väljer alternativet med ett nominellt värde om minst 100 000 euro kan emittenten dessutom dra nytta av det förenklade prospektformatet för icke-aktierelaterade värdepapper som erbjuds till investerare i grossistledet i enlighet med artiklarna 8 och 16 i den delegerade förordningen om prospekt.

Om en emittent av en EuGB frivilligt skulle upprätta ett prospekt skulle det, i enlighet med artikel 4.2 i prospektförordningen och med beaktande av artikel 14.1 i EuGB-förordningen, omfattas av alla bestämmelser i prospektförordningen. Detta inbegriper att prospektet måste godkännas av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten, vilken fastställs i enlighet med artikel 2 m i prospektförordningen, och vara under tillsyn av den behöriga myndigheten.

AVSNITT 5

Extern granskning

22. **I enlighet med mallen för EuGB-faktablad i bilaga I till EuGB-förordningen bör emittenten tillhandahålla information ”i förekommande fall”. Ifall sådan information inte är tillgänglig, hur bör emittenten och/eller den externa granskaren hantera detta, till exempel när ett och samma faktablad omfattar flera emissioner? I fråga om emissionsdatumet ska detta anges av emittenten ”i förekommande fall”, men enligt bilaga IV ska ett konkret ”datum för emissionen” ingå i granskningsrapporten för varje faktablad. Vilken information måste ingå i granskningsrapporten i händelse av att emissionsdatumet inte är tillgängligt? Dessutom, ifall informationen inte är tillgänglig vid emissionstidpunkten men är tillgänglig vid tidpunkten för rapportering: skulle det vara korrekt att anta att hänvisning till den information som finns att tillgå i allokeringsrapporten är tillräcklig?**

Mallen för EuGB-faktabladet i bilaga I till EuGB-förordningen ger möjlighet att utelämna vissa uppgifter när de inte är tillgängliga vid den tidpunkt då obligationen emitteras. Detta kan till exempel vara fallet när ett och samma faktablad omfattar flera emissioner och viss information som rör senare emissioner ännu inte är känd.

Eftersom EuGB-faktabladet är ett viktigt informationsdokument som syftar till att göra det möjligt för investerare att göra välgrundade val är det mycket viktigt att emittenter gör sitt yttersta för att tillhandahålla så mycket information som möjligt. I detta kan ingå att ange att den information som saknas kommer att offentliggöras vid upplysningslämnanden efter emissionen, det vill säga i allokerings- och konsekvensrapporter.

Externa granskare har ett ansvar för att bedöma huruvida emittenter har gjort sitt yttersta för att tillhandahålla så mycket information som möjligt när de utför den granskning före emission som avses i artikel 10.1 och 10.3 i EuGB-förordningen. De bör även i tillräcklig detalj klargöra hur de har kommit fram till slutsatsen att viss information inte var tillgänglig vid tidpunkten för granskningen och offentliggörandet av EuGB-faktabladet. I detta kan ingå ett uttalande om att information om emissionsdatumet inte fanns att tillgå när den externa granskningen slutfördes.

23. **Vilka typer av utlåtanden kan tillhandahållas för upplysningslämnanden rörande EuGB:er? Finns det en förväntad garantinivå?**

Det är allmän praxis för emittenter av gröna obligationer och andra typer av hållbara obligationer att inhämta ett andrahandsutlåtande för eller en kontroll av deras lämnade upplysningar för sådana obligationer. Olika typer av leverantörer erbjuder olika typer av utlåtanden, medan vissa specifika aktörer ger begränsade eller rimliga garantier. Bristen på harmoniserade regler eller standarder rörande sådana enheters styrning, organisation och arbete kan göra det svårt för investerare att jämföra obligationer med ett påstående om hållbarhet

För att öka säkerheten, tilliten och jämförbarheten fastställs därför i EuGB-förordningen föreskrifter om krav och övervakning på EU-nivå för sådana oberoende utlåtanden om europeiska gröna obligationer. Syftet är att se till att de företag som erbjuder oberoende granskningar är organiserade på ett rimligt sätt och har förmåga att producera ett arbete av god kvalitet. I detta sammanhang menas med externa granskare företag som utför specifika tjänster rörande EuGB:er, närmare bestämt granskning av de uppgifter som emittenter av dessa obligationer måste lämna enligt EuGB-förordningen. Samtidigt som det i EuGB-förordningen fastställs krav på externa granskares organisation och uppförande varken anges eller krävs det någon specifik garantinivå eller någon garanti alls. Alla externa granskningar som görs enligt EuGB-regelverket har därför samma värde.

I punkt 2 i mallen för innehållet i granskningar före och efter emission och av konsekvensrapporter i bilaga IV till EuGB-förordningen föreskrivs därutöver införandet av ett ”uttalande om att denna granskning utgör ett oberoende utlåtande från den externa granskaren och endast ska åberopas i begränsad utsträckning”.

24. **I vilken utsträckning kan en revisors utlåtande om anpassningen efter EU-taxonomin (enligt taxonomiförordningen) beaktas vid granskningen före emission eller granskningen av upplysningslämnandet efter emission? Skulle den externa granskaren ändå behöva tillhandahålla en fullständig, separat bedömning? Kommer den externa granskare som tillhandahåller granskningen eller granskningarna av upplysningslämnandet efter emission att kunna förlita sig på den inledande bedömningen av förväntad taxonomianpassning som gjordes av den externa granskaren av faktabladet eller måste det göras en ny ”efterhandsbedömning” av utgifternas taxonomianpassning?**

I artiklarna 10–12 i EuGB-förordningen fastställs krav på att emittenter ska ta fram viktiga upplysningar om EuGB:er – faktabladet och allokerings- och konsekvensrapporter – samt kravet på en extern granskning av de första två (med ett positivt utlåtande i fråga om faktabladet). Genom dessa krav tillhandahålls även de viktigaste punkter som de olika externa granskningarna ska innehålla, tillsammans med innehållet för externa granskningar som anges i bilaga IV till EuGB-förordningen. Den externa granskaren måste därför tillhandahålla en fullständig bedömning av varje informationsdokument som tagits fram av emittenten.

Vid utförandet av granskningarna står det den externa granskaren fritt att rådfråga andra parter och att beakta en rad olika uppgifter, till exempel en revisors utlåtande om emittentens anpassning efter EU-taxonomin. De specifika upplysningslämnanden som krävs enligt EuGB-förordningen måste dock göras i enlighet med de relevanta bestämmelserna i förordningen och varje upplysningslämnande måste bedömas utifrån sina egna meriter.

Detta innebär även att den externa granskningen av en allokerings- eller konsekvensrapport inte bara kan förlita sig på den externa granskningen av faktabladet. En separat bedömning krävs för varje upplysningslämnande (utom i de fall som omfattas av artikel 11.6 andra stycket i EuGB-förordningen). Enligt artikel 11.8 b i EuGB-förordningen ska den externa granskningen av en allokeringsrapport innefatta en bedömning av huruvida emittenten har allokerat intäkterna från obligationen enligt det EuGB-faktablad som avses i artikel 10, vilket tydligt visar att det inte skulle vara möjligt för en extern granskare att bara förlita sig på den externa granskning av faktabladet som utarbetades före emissionen och därigenom före allokeringen.